

964.

**Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości
w porozumieniu z Ministrem Skarbu**

z dnia 22 października 1924 r.

**w sprawie wynagrodzenia osób wojskowych,
wzywanych w charakterze świadków w postę-
powaniu karno-sądowym na obszarze mocy
obowiązującej austriackiej ustawy o postępo-
waniu karnem.**

Na zasadzie § 383 ustawy o postępowaniu kar-
nem w brzmieniu ustawy z dnia 16 lipca 1920 r.
(Dz. U. R. P. № 67 poz. 453) zarządza się co na-
stępuje:

§ 1. Osobom wojskowym, pozostającym w czyn-
nej służbie, wzywanych w charakterze świadków przez
sąd karny, znajdujący się poza ich miejscem służbo-
wym, należy przyznawać koszta podróży i diety
dienne według norm, ustanowionych dla podróży
służbowych osób wojskowych, jeśli okoliczności,
o których zeznawać mają, pozostają w związku z wy-
konaniem ich stanowiska lub służby.

Mimo istnienia tych warunków przepis po-
wyższy nie ma zastosowania do osób, które nie po-
siadają stopnia oficerskiego (równorzędnego) i przy-
bywają z miejscowości, odległej nie ponad 15 kilo-
metrów od siedziby sądu wzywającego.

§ 2. Jeśli według niniejszego rozporządzenia
osobom wojskowym wezwanym w charakterze świad-
ków nie należą się koszta podróży i dietyienne
według norm ustanowionych dla podróży służbowych,
stosuje się pod względem wynagrodzenia tych osób

wezwanych w charakterze świadków postanowienia ogólne.

§ 3. Postanowienia niniejszego rozporządzenia o kosztach podróży i dietach dziennych osób wojskowych, które zeznawać mają o okolicznościach pozostających w związku z wykonywaniem przez nich stanowiska lub służby, stosuje się również do osób wojskowych, konwojujących osoby wezwane do sądu.

§ 4. Oznaczenie wynagrodzenia i zarządzenie wypłaty należy do sądu. Jeżeli władza wojskowa zawiadomi sąd, zanim ten wypłaci świadkowi wynagrodzenie, iż świadek otrzymał od władzy wojskowej zaliczkę na wynagrodzenie, natenczas potrąca się tę zaliczkę z przyznanego świadkowi wynagrodzenia i przekazuje ją właściwej władzy wojskowej.

§ 5. Uchyła się przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze mocy obowiązującej austriackiej ustawy o postępowaniu karnem z dniem 1 stycznia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*
